

andet Europa, hvor vi indretter os på en anden måde? Vil vi et Europa, hvor vi synes, at sikkerhed sikres ved, at vi får mere militær kapacitet, eller vil vi en anden måde at få mere sikkerhed på?

Kl. 18.50

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg synes faktisk, vi har fået et meget afbalance-ret Europa. Man kan hverken kalde det liberalistisk eller socialistisk, og det er det, man kan give en chance, hvis man prøver det. Det er et forsøg på at skabe en meget bred fælles fremgang, hvor både liberalister og socialister føler, at det her er meget fornuftigt.

Jeg står her med de franske socialisters beskrivelse af, hvad der er sandt, og hvad der er forkert i forbindelse med le Traité constitutionnel. Det var til ære for Dansk Folkeparti, at jeg gør opmærksom på, at den altså hedder det her. Der siger de franske socialister så, at det, socialisterne har opnået der er kommet ind her, er den sociale markedsøkonomi, kampen mod social eksklusion og diskrimineringer, den sociale retfærdighed, lighed mellem kvinder og mænd, solidaritet mellem generationerne – det står i en af de indledende artikler – den territoriale sammenhæng, den varige og bæredygtige udvikling, kulturel mangfoldighed osv. Det peger de på.

Det vil sige, at de altså føler, at hvis man siger nej til traktaten – det er det, de skriver her – så mister man alt det her. De danske socialister, der ligger til venstre for Socialdemokratiet, bevæger sig imod den strøm af kolleger, de i øvrigt har i Europa, medmindre disse er kommunister. Så har de en anden opfattelse, så er de imod.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Nu stillede jeg sådan set ikke et spørgsmål om, hvad socialdemokraterne i Frankrig mener. Jeg spurgte efter, om ikke det var korrekt, at vi fik en debat, og om vi måske skulle bruge lejligheden til at få en debat i Danmark om den måde, man udtrykker de overordnede mål med det europæiske samarbejde på. Der kommer ministeren jo ikke uden om, at de overordnede mål er beskrevet i starten. De går ud på varernes og kapitalens fri bevægelighed.

Kan vi få en debat i Danmark om, om det er det, vi vil, eller om det er en anden måde at indrette os på og noget vigtigere, vi vil sætte i for-

grunden for europæisk samarbejde? Jeg spurgte efter, om det ikke var vigtigt med en debat om, om vi synes, at sikkerhed for Europa og verden følger af, at vi får endnu en militær supermagt, der forpligter sig til at øge sin militære kapacitet, eller om vi måske skulle spørge, om vi ikke kunne styrke FN i stedet for og bruge det til at øge sikkerheden i verden.

Jeg efterlyser et svar og spørger endnu en gang ministeren: Var det ikke en god idé, at vi i stedet for at slå hinanden i hovedet med citater fra fremmede lande og alt muligt andet fik en principiel diskussion om, hvordan vi i virkeligheden ønsker det europæiske samarbejde udviklet? Er det ikke det, der kunne skabe en ordentlig debat, i stedet for at vi går lidt ned i en paragraf om ditten og en paragraf om datten og siger, at det vedtog vi jo allerede i 1986, og hvad ved jeg?

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg synes, det er en glimrende idé. Det er jeg fuldstændig enig i. Det er, hvad det drejer sig om, og det er også den debat, jeg har prøvet at levere mit bidrag til med mine svar og mit afslutningsindlæg her i dag. Det er det afgørende, vil jeg gerne sige til hr. Aaen, det kan vi ikke være uenige om. Hvad vej vil vi Europa skal gå? Og vil vi så også midlerne?

Der vil jeg godt lige sige to ting. Den ene er altså, at det med det indre marked med fri og lige konkurrence altså står i en artikel, og derefter står der faktisk, at der skal arbejdes for en bæredygtig udvikling og imod social udstødelse, forskelsbehandling osv. Så jeg tror faktisk, vi har fundet den rigtige balance der, men lad os nu lade de citater ligge.

Så kommer der det med FN, som også er blevet nævnt i løbet af debatten. Det synes jeg også er en væsentlig debat med hensyn til europæisk sikkerhedspolitik. Men der synes jeg, det er meget vigtigt, sådan som fru Lone Dybkjær var inde på det, at vi ikke binder os til ikke at kunne handle, hvis vi er nødt til at handle, hvis Sikkerhedsrådet f.eks. stilles skakmat. Det kan jo godt ske, og så skal vi da kunne reagere alligevel. Dette, at vi så giver alle vores midler til Sikkerhedsrådet og til FN, vil jo så betyde, at de i givne situationer ikke kan anvendes.

Så skal jeg gøre hr. Frank Aaen opmærksom på, at det, FN i øvrigt arbejder på nu, er at bede regionale organisationer om at påtage sig mere. Så hvis vi ikke øger vores kapacitet, øger vi hel-